N°. 3. A°. 1843.

DINGSDAG, den 10den JANUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

POLICIE.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, daartoe geautoriseerd, brengt ter kennis van het algemeen, dat ook eenige *valsche billetten* van VIJF EN TWINTIG CENTS in de wandeling zijn ontdekt, welke, behalve andere kenmerken, van de *echte Bank-billetten van vijf en twintig cents* daardoor zijn te onderscheiden: —

1°. dat het papier der valsche billetten witter is;

2°. dat de figuren in de randen niet zuiver zijn getrokken;

3°. dat de letters en cijfers *in grootte* van die der echte Bank-billetten verschillen; — en

4°. dat de naamteekeningen der Ambtenaren, welke de *echte* Bank-billetten hebben onderteekend, bij vergelijking, dadelijk *als nagemaakt* zijn te onderkennen;

Wordende elk en een iegelijk gewaarschuwd, om deze en andere valsche billetten, welke men in betaling mogt trachten te geven, dadelijk in handen der Policie te stellen, met aanwijzing van den persoon, die dezelve heeft willen uitgeven.

Paramaribo, den 9 Januarij 1843.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Eerste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij dezen op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* dezer, den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd; van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31 December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke FINALE VRIJSTELLING van de Commissie, voorzien zijn.

Zij zal hare zitting continueren in het lokaal boven de *WEESKAMER*, op DONDERDAG den 12den dezer, van 's morgens 9 tot 11 uren, (in stede van 9 tot 12 uren) voor de personen, wier namen aanvangen met de letters: H. J. K. L. M. N. en O. en vervolgens op MAANDAG den 16den, met de letters: P. tot en met Z.

Die voor de Commissie verschijnende, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat, moeten opgeven.

Paramaribo, den 9 Januarij 1843.

Namens de Commissie voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 November.

Naar luid van berigten uit Madrid gaat de Spaansche regering ernstig zwanger met het denkbeeld, om de Cortes, zoodra zij het Budget zullen hebben aangenomen, te ontbinden, opdat de kwestie wegens de meerderjarigheid der Koningin, waarmede de aanhangers van den infant Don Francisco de Paula voornemens zijn in de aanstaande zitting voor den dag te komen, niet ten tapijte worde gebragt. Espartero vreest met te meerder grond de intrigues van den infant Don Francisco, of liever der infante Donna Carlota, daar deze beide ter naauwernood meer den wensch bedwingen om hunnen oudsten zoon de hand der koningin Isabella II te verschaffen. De afkeer, dien de Spaansche natie ten allen tijde jegens vreemde heerschappij betoonde, is bijzonder gunstig voor de plannen van den infant Don Francisco, vermits de Spanjaarden deszelfs zoon, als Spaanschen prins, verre boven eenigen buitenlandschen vorstenzoon zouden verkiezen. De waarlijk koninklijke eerbewijzen, welke den infant Don Francisco en zijne familie te Saragossa, waar zij zich op dit oogenblik bevinden, worden betoond, geven Espartero veel stof tot nadenken, en hij wil, wat het ook moge kosten, dezen gevaarlijken mededinger, die hem het gezag tracht te betwisten, in zijne pogingen te keer te gaan. Daartoe zal de ontbinding der Cortes dienen, in wier boezem de infant eenen sterken aanhang schijnt te bezitten.

De pogingen van den Heer Calatrava, om eene nieuwe geldleening tot stand te brengen, zijn, gelijk men weet, sints langen tijd mislukt. De geldverlegenheid der regering neemt intusschen meer en meer toe. De Heer Calatrava heeft een nieuw financieel plan uitgewerkt, hetwelk hij aan de op 14 Novem. vergaderende Cortes zal voorleggen. Volgens dit plan hoopt hij door het creëren van nieuwe belastingen 300 milioen realen te erlangen, waarmede hij in de eerste plaats het over 1843 op 20 milioen realen geschatte deficit wil dekken en vervolgens het overige besteden aan het afdoen van de achterstallige soldij der troepen en staatsambtenaren, benevens de meest dringende behoeften der huishouding van staat. De meeste dagbladen hebben onlangs het gerucht verspreid, dat de ex-regentes, Maria Christina, het plan koesterde om een gedeelte van haar vermogen te beleggen in de nieuwe uitgeschreven Spaansche geldleening. Ieder, die de betrekkingen tusschen de ex-regentes en Espartero slechts van verre kent, moest zich natuurlijk verbazen, dat de Koningin Maria Christina verscheiden millioenen, welke zij in de Fransche en Engelsche banken heeft gedeponeerd, zoude willen blootstellen aan het gevaar van een bankoret der Spaansche financiën. Een aan de beste bronnen ingesteld onderzoek heeft nopens het ontstaan van dit in allen gevalle ongegronde gerucht de ware oorzaak doen kennen. De pacht der kwikzilver mijnen van Almaden, aangegaan door het huis Rothschild, die bij deze onderneming jaarlijks verscheiden millioenen winnen, wenschen niets liever dan het pacht contract onder dezelfde voorwaarden als vroeger te hernieuwen. Aan den rijken Spaanschen bankier Salamanca vinden zij echter eenen gevaarlijken mededinger. De agent van het huis Rothschild te Madrid heeft al het mogelijke aangewend om den Heer Salamanca te overreden, niet als concurent voor de pacht der mijnen van Almaden op te treden. Deze Heer bleef nogtans vast op zijn voornemen staan en ondernam tot dit einde onlangs eene reis naar Londen en Parijs, om met zijnen corespondent maatregelen te treffen tot het aanschaffen der noodige gelden. Men vernam, dat hij gedurende zijn verwijl te Parijs bij de Koningin Maria Christina, welke hij, in het voorbijgaan gezegd, altijd toegedaan en trouw is gebleven, eene langdurende audientie had, en daar men nu het ware doel zijner reis naar Londen en Parijs naauwkeurig kende maakte men uit dit bezoek bij de ex-regentes de gevolgtrekking, dat hoogstdezelve aan den Heer Salamanca geldvoorschotten wilde doen. De niet zoo goed onderrigte lieden dachten, dat deze voorschotten alleenlijk konden dienen, om den Heer Salamanca het overnemen der nieuwe Spaansche geldleening gemakkelijk te maken, en zoodanigerwijze verspreidde zich een valsch gerucht van de Parijsche beurs in een Engelsch dagblad en deed vervolgens de ronde in alle vreemde en inlandsche nieuwspapieren, zonder dat aan de gansche geschiedenis een enkel woord waarheid was.

— Onlangs werd uit Lissabon gemeld, dat Monsignore Capacini, de pauselijke nuntius, van zijn hof nieuwe instructiën ontvangen had, waardoor de grondslagen werden gelegd, op welke de door hem met de Portugesche regering te voeren onderhandelingen zullen worden voortgezet, om eindelijk de kerkelijke aangelegenheden van Portugal op eene difinitieve wijze te regelen. De door deze mededeelingen herleefde hoop schijnt echter nog niet zoo nabij hare verwezentlijking te zijn, als men geloofde. Althans de Nacional van Lissabon zegt in een zijner laatste nummers: »Wij kunnen met stellige zekerheid berigten, dat de buitensporige en overdrevene eischen van het roomsche hof en de volstrekt bevreemdende wijze, op welke men aldaar onze onverstandige inwilligingen beantwoordt, eindelijk ons kabinet er toe zullen dwingen, onze betrekkingen tot den H. Stoel en zijnen vertegenwoordiger te Lissabon te veranderen."

In dat artikel verklaart voorts de Nacional van meening te zijn, dat de regering het bij den vroegeren staat van zaken had moeten laten berusten, bij welken zich het land heeft wèl bevonden.

De financiele gesteldheid van Portugal blijft nog altijd precair; de tractementen soldij betalingen aan lands-ambtenaren en aan de troepen, zijn voortdurend in verren achterstand, en wat de intrest-betaling der geconverteerde schuld betreft, die nu sedert verscheidene semesters nog tig is bewerkstelligd geworden, heeft

zulks alleen kunnen geschieden door het leenen van nieuwe sommen bij verscheidene bankiers en kapitalisten, en deels ook bij de bank van Lissabon. Om aan de eene verpligting te voldoen, moest men de andere aangaan, en dat dit stelsel om door het openen van het eene gat het andere te stoppen, niet op den duur zal kunnen volhouden, ligt klaar voor oogen. Er bestaat derhalve ook voor de schuldeischers van den staat volstrekt geen voldoende waarborg voor de toekomst; dat echter de inwendige toestand des lands bij het ter neder liggen van alle kunstvlijt en nijverheid en bij het gebrek aan openbaar volks-onderwijs, spoedig verbeteren en der regering de middelen tot verbetering der financiën aan de hand geven zoude, is bezwaarlijk te onderstellen.

— Onze Madridsche brieven van 2 Nov. bevatten weinig nieuws; zij spreken eeniglijk over de beruchte verklaring der oppositie-bladen. Kwaadwilligheid heeft gepoogd ongunstige berigten voor het gouvernement te verspreiden; bewerende te weten, dat de onderhandelingen tusschen de kabinetten van Parijs en Madrid gecompliceerd waren door eenen geest van vijandigheid, die ernstige gevolgen konde na zich slepen. Men ging zelfs zoo ver van te zeggen, dat tengevolge van het gebeurde met den Heer Lefevre, de Hertog v. Glücksberg Madrid zoude verlaten. Het dagblad *el Patriota* heeft al deze geruchten tegengesproken. De provincien, die door roovers benden in angst en onrust werden gehouden, met name die van Toledo en Cindad Real, beginnen tot gerustheid terug te keeren.

— Terwijl de Madrische periodieke drukpers zich al dieper en dieper verliest in eene doellooze polemiek over de formeele voorwaarden tot eene verloving der koningin Isabella, houden de prov. dagbladen zich voornamelijk er mede bezig, om voor de koningin den meest haar tot gemaal voegenden persoonaadje op te zoeken.

Sedert des Infanten Don Francisco de Paula's tegenwoordigheid in Sarragossa, hebben de Arragonsche dagbladen niet opgehouden, te trachten de voordeelen te betoogen van eene familie alliantie tusschen de koningin en een harer jeugdige neven, en dit gevoelen met betrekking tot deze, voor Spanje's toekomst zoo hoogstgewigtige aangelegenheid ontmoet luiden weerklank bij dagbladen der Noordelijke provincien van Katalonie. Allen stemmen daarin overeen dat in geen geval de hand der Koningin aan eenen vreemden Prins mag geschonken worden, waarvan het onmisbaar gevolg zou moeten zijn, dat ook in Spanje zich vreemde belangen indrongen, en zij oordeelen, dat de oudste zoon van den Infant Don Francisco de Paula, door zijne hoedanigheden en vermogens, volkomen de man is, welken Spanje wenschen kan aan de zijde van deszelfs Koningin te zien. Een brief in den *Constitutional* van Barcelona zegt van den jongen Infant: » Hij is eene gebiedende noodwendigheid voor spanje, hij is de regenboog, het verbondsteeken voor alle partijen, en, met één woord: hij is datgene wat de Spaansche natie wenscht, verlangt en eischt."— Te Madrid, echter, schijnt men er juist niet zoo over te denken. De ministerieele dagbladen hebben tot dus verre iedere aanraking met deze persoonskwestie ontweken, door te beweren, dat het nog te vroeg is, zich met eene aangelegenheid bezig te houden, die eerst na verloop van eenige jaren tot stand gebragt kan worden.

— De municipaliteit van Parijs heeft gedurende eene reeks van jaren zulke buitengewone pogingen ter verfraaijing der Stad en ter verbetering van haar oorspronkelijk bouwplan uitgevoerd, dat men, in weerwil van het aanzienlijke budget der Stad, ter naauwernood begrijpt hoedanigerwijs het stedelijke bestuur de middelen vindt om hare menigvuldige groote bouw-ondernemingen te bestrijden. Het verdienstelijkste, indien al niet het meest in de oogen vallende deze werken is de gelijkmaking der grachten langs de Seine en de boulevards, deze slagaders van het Parijsche leven. Nog slechts zes jaren geleden vertoonden de quais en de boulevards de natuurlijke oneffenheden van den grond, welke men bij derzelver eerste aanleg misschien als geene hindernissen heeft aangemerkt en vertoonden zij eene afwisseling van bergen en dalen, die op menige plek voor de rijtuigen wezentlijk gevaarlijk werd. Thans is zoowel de eene als de andere in derzelver volle uitgestrektheid zoo gelijk, als in eene stad, die drie uren in doorsnede heeft, slechts immer mogelijk is. De quais zijn daarenboven bevrijd van de huizen, die hier en daar nog tot aan de Seine voor uit schoven en de regte lijnen der oeverwegen verbraken. De verbreeding van de grootendeels zeer naauwe straten der stad en de aanleg van geheel nieuwe straten in de donkere en morsige wijken maakt snelle en verblijdende vorderingen. Het stadhuis is sedert een paar jaren drievoudig vergroot geworden en bevrijd van de gebouwen, welke het ter zijde te naauw omsloten. De champs Elysées, de groote wandelplaats der Parijsche bevolking, die tot nu onlangs door de afzigtelijkste kramen en tenten werden ontsierd, zijn thans opgevuld met prachtige koffijhuizen en restaurants, die ten minste het oog der wandelaars niet kwetsen. Daarentegen wordt ten dezen opzigte het publiek helaas nog altijd aanstoot gegeven door den akeligen toestand, waarin sints menschen geheugen een gedeelte van het carrousselplein tegen over het Konink. verblijf wordt gelaten. Dit plein is namelijk op eene plaats niet geplaveid, ten gevolge waarvan hetzelve door de menigte rijtuigen, die hier dagelijks heen en weder gaan, bij het minste regenachtige weder, in eenen onmetelijke modderpoel wordt herschapen. Ondanks alle reclamatien duurt deze toestand steeds voort en er is geen uitzigt op verandering, omdat de civiele lijst en de municipaliteit elkander de verpligting tot bestrijding der kosten van de noodige werkzaamheden toewerpen, alhoewel deze kosten, in het ergste geval, slechts eenige duizend francs zouden bedragen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 9 Novmeber.

De langste spoorwagentrein, waarvan men ooit heeft hooren spreken sedert de ijzerwegen bestaan, zal waarschijnlijk wel die geweest zijn, welke onlangs de spoorbaan van Plamannan en de nabuurschap bereed, toen de Koningin op haren Schotschen togt door de stad Linlithgow kwam. De ingezetenen der meest bevolkte steden en dorpen van het oppergedeelte van Lanarkshire waren namelijk van alle kanten naar die plaats zaamgestroomd om de Koningin te zien, en zij maakten bij gansche drommen gebruik van de transportmiddelen, welke de spoorweg-maatschappij ter hunner beschikking had gesteld. In den loop des ochtends vertrokken verscheiden treinen van Wishaw, Coatbridge en andere plaatsen en bragten eene menigte reizigers naar Rawyards, waar dezelve werden opgenomen door den wagentrein van Plamannan, die op dezen dag zijne eigene wagens en eene reeks kolenwagens van Garnkirk te trekken had. De eerste trein, die van het oostelijke punt vertrok, bestond uit 90 wagens met passagiers gevuld, en werd getrokken door twee locomotiven, die op de baan van Ballochney door nog vier andere stoomslepers werden geholpen. Twee andere treinen, van welke die een 40 rijtuigen telde, volgden elkander des morgens met gelijke tusschenruimten. Tegen den middag, twee ure voor de aankomst van den koninklijken trein, waren al de nieuwsgierigen behouden derwaarts over gebragt. De directeuren der spoorwegen van Plamannan, Ballochney en Wishaw, hadden reeds onderling geraadpleegd over de veiligste manier om die verbazende menigte menschen naar huis terug te brengen en het besluit genomen, om al de uit het westelijke gedeelte des lands gekomen passagiers in eenen eenigen wagentrein te laden, ten einde hetgevaar eener botsing tusschen afzonderlijke treinen te verhoeden. De terugkeerende trein bestond dien ten gevolge uit 110 wagens, inhoudende p. m. 15,000 passagiers. Deze trein die het derde eener Engelsche mijl besloeg, ging ten 5 ure op weg, door vier locomotieven getrokken en door eene geduwd wordende; al de reizigers werden in den loop van den avond aan de stations hunner verschillende woonplaatsen afgezet, zonder dat het minste ongeluk daarbij plaats greep. Dit is intusschen nog niets in vergelijking van hetgeen de maatschappij der Londen Birminghamsche spoorbaan in geval van nood zoude kunnen doen, want deze bezit 90 tot 100 locomotieven en een evenredig getal rijtuigen.

— Heden morgen is eene Fransche oorlogsbrik van Beyruth aangekomen, berigtende dat de Drusen en de Maroniten in massa opgestaan zijn. De grootste eensgezindheid heerscht onder dezelve, en de Turken trekken uit alle hunne stellingen naar het gebergte terug, daar zij aan de bevolkingen geenen weerstand kunnen bieden. Van Beyruth had men artillerie daarheen gezonden, maar dezelve kon niet tot in het gebergte doordringen. Eene karavaan, die uit Beyruth getrokken was, is door de insurgenten geplunderd geworden, maar zij hebben al de Europeanen en de goederen, die aan hen, aan de Syriers en aan de Christenen toebehoorden, geëerbiedigd."

DUITSCHLAND.

BRESLAU, 4 November.

Voor eenigen dagen kwam alhier met den spoortrein aan een jong man van fatsoenlijke familie, uit Neustadt, ten einde zou het heette, hier eene plaats te zoeken. Dit laatste evenwel geschiedde niet; zijn geld was intusschen geheel verteerd en geene mogelijkheid ziende om zijne verteeringen voort te zetten, sloeg hij eindelijk, om tot elken prijs zich geld te verschaffen, den verschrikkelijksten van alle wegen, dien der misdaad, in. De logementen kwamen hem, wegens de gestadig daarin heerschende drukte, het geschiktste daartoe voor. Na gisteren eenigen tijd in een der logementen rondgezworven te hebben, vernam hij, dat eene der achterkamers bewoond werd door eene jonge dame met hare moeder. Het oogenblik waarnemende dat de moeder uit was, trad hij de kamer binnen, sprak de jonge dame als een oud vriend en zelfs bloedverwant aan, en eer deze nog den tijd had hare verwondering aan den haar geheel onbekenden jongman te kennen te geven, viel hij over haar heen en bragt haar met een pas geslepen mes onderscheidene steken in den hals toe hetgeen haar bewusteloos op den grond deed nederzijgen. De moordenaar doorsnuffelde dadelijk alles, doch vond niets. Doch nu ook verscheen de moeder voor de geslotene deur. De moordenaar deed open, greep ook haar, wierp haar op den grond, trapte haar met voeten, nam eenen aan den muur hangenden pels en liep weg. Het is onbegrijpelijk hoe de boosdoener op bijna het drukste uur van den dag, tusschen 4 en 5 ure des namiddags, heeft kunnen ontvlugten, en ook hoe in het logement niets van het gansche voorval werd vernomen tot dat hij weg was. Men zocht dan ook lang en vruchteloos naar den moordenaar, wiens beschrijving door zijne slagtoffers slechts zeer onvolledig gegeven konde worden. Eerst den volgenden middag werd hij in een ander logement ontdekt en aan de justitie overgeleverd. De moeder heeft geene verdere nadeelige gevolgen van hare mishandeling ondervonden; de toestand der dochter is echter hoogst gevaarlijk.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, van Amsterdam, hebbende 50 dagen reis.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.